

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان - parThierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۶ اکتوبر ۲۰۱۴

آیا از دیدگاه آنکارا، کشتار جمعی یک گزینه سیاسی تلقی می شود؟

Pour Ankara, le massacre est-il une option politique ?

اتحاد نوین بین ترکیه و فرانسه آیا تنها به امور اقتصاد منحصر می گردد، به عبارت دیگر آیا به چگونگی ورود ترکیه به اتحادیه اروپا بستگی دارد و یا این که کاملاً یک اتحاد سیاسی بوده است ؟ در این صورت، آیا پاریس به هر قیمتی از آنکارا پشتیبانی سیاسی به عمل خواهد آورد ؟ و آیا پشتیبانی فرانسه تا تبانی در کشتار جمعی پیش خواهد رفت ؟ شبکه ولتر/ دمشق (سوریه)

برای دومین بار، دولت اوپاما ترکیه را به پشتیبانی از امارات اسلامی (داعش) متهم دانست. ابتداء، در ۲ اکتوبر، معاون ریاست جمهوری، جو بایدن Joe Biden در مدرسه کندی در هاروارد (۱)، و سپس در ۲۳ اکتوبر، معاون وزیر خزانه داری، دیوید کوهن David S. Cohen در بنیاد کارنگی Fondation Carnegie (2). هر دو آنکارا را به پشتیبانی از جهاد طلبان و دزدی نفت از عراق و سوریه متهم کردند. در پاسخ به انکارهای رئیس جمهور ترکیه رجب طیب اردو خان، جو بایدن معذرت خواهی کرد. در نتیجه دولت ترکیه به حزب کار کردستان اجازه داد که به یاری کردهای سوریه در کوبانی که در محاصره داعش به سر می برد بشتابند. ولی رفتار آنکارا و واشنگتن را متقاعد نکرد و یک بار دیگر ترکیه را به پشتیبانی از جهاد طلبان متهم دانست.

ترکیه و مسأله تصفیه قومی

من فکر نمی کنم که اتهامات وارده ارتباطی به پشتیبانی از جهاد طلبان داشته باشد. ترکیه تنها در انطباق با طرح ایالات متحده عمل می کند، و دست کم تا اواسط اکتوبر داعش زیر کنترل سیا بوده است. ولی واشنگتن نمی تواند بپذیرد که عضو ناتو به شکل آشکار در کشتاری جمعی ساکنان کوبانی شرکت داشته باشد. سیاست دولت اوپاما بسیار ساده است : داعش را ایجاد کردند تا مأموریتی را به انجام رساند که ناتو نمی توانست مستقیماً آن را انجام دهد، یعنی تصفیه قومی. در نتیجه اعضای اتحادیه باید نشان دهند که هیچ دخالتی در این مورد (تصفیه قومی) نداشته اند. کشتار کردهای سوریه برای سیاست واشنگتن ضرورتی ندارد و دخالت و حضور ترکیه در ماجرای کوبانی جنایت علیه بشریت تلقی خواهد شد.

رفتار ترکیه ظاهراً ناخواسته جلوه می کند و مشکل نیز در همین جا بن مایه خود را نشان می دهد. ترکیه هرگز به کشتارهایش اعتراف نکرده است، ۱۴۰۰۰۰ نفر از ارمنه، ۲۰۰۰۰۰ نفر آشوری و مسیحی به سنت یونانی و ۵۰۰۰۰ آشوری ایرانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸) و دوباره ۸۰۰۰۰۰ از ارمنه و یونانی ها (۱۹۱۹-۱۹۲۵) (۳). گرچه هنوز خیلی دور از بستن پرونده تاریخ دردناک کشتارهای ترکیه هستیم، پیغام همدردی از سوی **رجب طیب اردوخان**، در ۲۳ اپریل گذشته، نشان داد که ترکیه قادر به بازشناسی جنایات حزب جوانان ترک نیست (۴).

در گذشته آنکارا در پی حذف کردهای حزب کار کردستان اقدام کرده است. بسیاری از آنها به سوریه پناهنده شدند. رئیس جمهور سوریه **اسد** به آنها ملیت سوری اعطا کرد و در آغاز جنگ به آنها اسلحه داد تا از سرزمین ملی دفاع کنند. به عکس، برای آنکارا کشتار کردها توسط اسلام گرایان داعش که این مأموریت کثیف را به عهده گرفته اند رویداد بسیار خوبی به نظر می رسد.

دخالت ترکیه در تصفیه قومی اخیر

طی جنگ بوسنی هرزگوین (۱۹۹۲-۱۹۹۵) ارتش ترکیه از «لژیون عرب» وابسته به **اسامه بن لادن** پشتیبانی کرد که کشور را به طعمه تصفیه قومی تبدیل کرده بود و بسیاری از صرب های ارتدکس را از بین برد. جهاد طلبان بازمانده در این نبردها به گروه های مسلح در سوریه و از جمله داعش پیوستند.

سال ۱۹۹۸، ارتش ترکیه در متشکل ساختن ارتش آزادیبخش کوزوو شرکت داشت که اعمال تروریستی آنها موجب واکنش دولت یوگوسلاوی شد و همین واکنش های ضد تروریستی بود که به بهانه برای توجیه مداخله ناتو تبدیل شد.

طی جنگی که راه اندازی شده بود، **حکان فیدان HakanFidan** (رئیس کنونی سرویس های مخفی ترکیه) مأمور رابط بین ناتو و ترکیه بود. به طور مشخص، ارتش آزادیبخش کوزوو صرب های ارتدکس را شکار می کرد و اماکن مقدس آنها را به تل ویرانه مبدل می ساخت. سال ۲۰۱۱، **حکان فیدان** جهادطلبان را به کوزوو فرستاد تا برای انجام عملیات تروریستی در سوریه نزد ارتش آزادیبخش کوزوو آموزش ببینند.

در دوران اشغال عراق، ایالات متحده برای بازسازی کشور رسماً روی ترکیه و عربستان سعودی تکیه کرد. سیاستی که سرانجام به جنگ داخلی دامن زد و شیعیان و مسیحیان هدف دائمی و اصلی حرکات تروریستی قرار گرفتند. همان گونه که **ریچارد فالکنرثات Richard Falkenrath** مشاور قدیمی کاخ سفید برای امنیت میهنی گفته است، این سیاست برای ماندگار ساختن جهاد طلبان در نظر گرفته شده بود، که خاصه در محل باقی بمانند و به ایالات متحده نیایند (۵).

در سپتامبر ۲۰۱۳، صدها جهاد طلب در ارتش آزاد سوریه (شبه نظامیانی که از سوی فرانسه مورد پشتیبانی قرار گرفته و پرچم دوران استعمار فرانسه را بر افراشته بودند) با پشتیبانی عناصر جبهه النصره (شبکه القاعده در سوریه) از ترکیه سرازیر شدند تا دهکده معلولا را تصرف کنند. در این حمله اسلام گرایان به زنان تجاوز کردند، مردان را سر بریدند و کلیساهای را ویران کردند. دهکده معلولا هیچ گونه ارزش ستراتیژیک نظامی ندارد. حمله به معلولا تنها برای اذیت و آزار مسیحیان صورت گرفت که طی دو هزار سال گذشته نماد سوریه بوده است.

در ماه مارچ ۲۰۱۴ صدها جهاد طلب از جبهه النصره و ارتش اسلام (طرفدار سعودی ها) به ترکیه رفتند و ارتش ترکیه آنها را برای به توپره کشیدن شهر کسب سازماندهی کرد. مردم شهر پیش از آن که طعمه کشتار جمعی شوند، فرار کردند. وقتی ارتش عرب سوریه به کمک آنها شتافت، ترکیه یکی از هواپیماهای سوریه را سرنگون کرد. شهر کسب برای ناتو دارای ارزش ستراتیژیک است، زیرا در نزدیکی پایگاه رادار روس ها واقع شده که پایگاه ترکیه برای ناتو را در انجیرلیک تحت نظر دارد. ساکنان کسب بیشتر از ارمنه و خانواده هائی تشکیل شده که از کشتار جمعی حزب جوانان ترک جان سالم به در برده و موفق به فرار شده بودند.

آیا ترکیه امروز به کشتارهای جمعی اعتراف می کند ؟

در نتیجه باید از خودمان پرسیم که : با نفی کشتار ارامنه به طور کلی و کشتار اقلیت های مختلفی که غالباً مسیحی بوده اند، طی سال های ۱۹۱۵ تا ۱۹۲۵ توسط کمیته اتحاد و ترقی، آیا برای ترکیه کشتار جمعی به مفهوم جنایت نیست و آن را به مفهوم سیاستی بین سیاست های دیگر می پندارد ؟

سیاست کنونی دولت ترکیه بر اساس «دکترین داوود اغلو» نام نخست وزیر فعلی تعیین شده است. براساس دید این استاد علوم اقتصاد، ترکیه باید نفوذ دوران عثمانی را احیاء نماید و خاور میانه را بر اساس اسلام سنتی متحد سازد. ابتداء، دولت اردوخان حل مشکلاتی را مطرح کرد که از دوران سقوط امپراتوری عثمانی به حالت تعلیق در آمده بود، و این سیاست را سیاست «صفر مشکل» با همسایگان نامیده است. با استفاده از این فرصت ایران و سوریه برای ایجاد یک منطقه مبادلات آزاد گفت و گو کردند و موجب انفجار اقتصادی در سه کشور شد. ولی در سال ۲۰۱۱، طی جنگ ناتو علیه لیبیا، ترکیه به بهای تحمیل خود به عنوان قدرت متخاصم، رفتار سازشکارانه خود را رها کرد. از این تاریخ به بعد مناسباتش با تمام همسایگانش به تیرگی گرائید، البته به جز جمهوری آذربایجان.

پشتیبانی فرانسه از ترکیه

طی جنگ علیه لیبیا و سوریه، ترکیه و فرانسه به اندازه ای به یک دیگر نزدیک شدند که به یک هم پیمانی واقعی رسیده اند. این هم پیمانی فرانسه و ترکیه را می توانیم در ادامه اتحاد فرانسه و عثمانی بدانیم که خواست فرانسوا اول و سلیمان محتشم بود. این اتحاد دو قرن و نیم ادامه یافت و تنها با ناپلئون بناپارت به پایان رسید، سپس به شکل مختصر در جنگ کریمه (۱۸۵۳-۱۸۵۶) باز سازی شد.

اتحاد نوین توسط وزیر امور خارجه فرانسه لوران فبیوس پذیرفته شد که در فبروری ۲۰۱۳ وتوی فرانسه را برای ورود ترکیه به اتحادیه اروپا ملغا ساخت و از این پس در جهت تسهیل ورود ترکیه حرکت می کند. بر این اساس، فرانسوا هولاند و لوران فبیوس، رجب طیب اردوخان و احمد داووداغلو عملیات مشترکی را برای قتل رئیس جمهور بشار اسد و وزیر امور خارجه دولت او ولید معلم توسط مستخدمین نظامی کاخ رئیس جمهوری سازماندهی کردند، ولی عملیات به شکست انجامید.

در تابستان ۲۰۱۳، ترکیه بمباران کیمیائی غوطه را سازماندهی کرد و سپس سوریه را متهم اعلام کرد. فرانسه در این جریان از ترکیه پشتیبانی کرد و در پی آن بود که ایالات متحده را به بمباران پایتخت و سرنگونی جمهوری عرب سوریه تشویق کند. هر دو کشور تلاش می کردند که واشنگتن را به طرح اولیه برای سرنگونی جمهوری عرب سوریه بازگردانند.

پرونده ای که به شورای امنیت سازمان ملل متحد فرستاده شده بود، تأیید می کند که پس از رأی مخفی توسط کنگره ایالات متحده در جنوری ۲۰۱۴، برای تحویل جنگ افزار و کمک مالی به شورشیان در سوریه برای تصفیه قومی منطقه به تصویب رسید، فرانسه و ترکیه به شکل مخفیانه با همکاری یک دیگر برای جبهه النصره (یعنی القاعده) اسلحه فرستادند تا علیه داعش مبارزه کند. در این مورد نیز موضوع این بود که واشنگتن را به طرح اولیه بازگردانند. در ضمن یادآوری کنیم که نه تنها ترکیه بلکه فرانسه نیز در مسلح کردن جهاد طلبانی که به شهرهای مسیحی حمله کردند شرکت داشت. یعنی در حمله به معلولا و کسب که با تجاوز به زنان و بریدن سر مردان و تخریب کلیساها همراه بود.

خریداری کردن رهبران فرانسوی توسط ترکیه

در حالی که رسانه ها دائماً از خریداری کردن رهبران فرانسوی و بزهکاری طبقه سیاستمداران در فرانسه توسط قطر می نویسند، ولی در مورد سرمایه گذاری های بسیار کلان ترکیه در بازار بزهکاران سیاستمداران فرانسوی حتی یک کلمه ننوشته اند.

نشان بارز این بزهکاری ها : سکوت رهبران فرانسه در مورد سیر تحول داخلی ترکیه است : رکورد جهانی بازداشت و حبس روزنامه نگاران، وکلاء و افسران عالی رتبه، پشتیبانی از تروریسم بین المللی (دستگاه قضائی ترکیه دوازده مورد ملاقات اردو خان با بانکدار القاعده را به ثبت رسانده)، غارت سوریه (هزاران کارخانه در استان حلب پیاده و به ترکیه منتقل شده است) و در مورد کشتارها (در معلولا، کسب و شاید به زودی در کوبانی).

کارفرمائی ترکیه، متحد وفادار اردو خان، سال ۲۰۰۹ انستیتو بوسفر را ایجاد کرد. وظیفه این انستیتو ارتقاء مناسبات دو کشور است (۶). هیأت علمی با ریاست مشترک آن دورژون Anne Lauvergeon (7)، گل سر سبد سیاستمداران فرانسوی حزب دست راستی اتحاد برای جنبش مردمی UMP (ژان فرانسوا کوپه Jean-François Coppé (8) و آلن ژوپه Alain Juppé (9)، از حزب سوسیالیست (الیزابت گیگو Guigou Elisabeth (10) و پی یر مسکویسی Pierre Moscovici (11)، بسیاری از نزدیکان رئیس جمهور فرانسوا هولاند (ژان پی یر ژوئه Jean-Pierre Jouyet (12) و هانری کستری Henri de Castries (13)، و حتی کمونیست های قدیمی.

مطمناً در روح و روان چنین شخصیت های قابل احترامی بعید به نظر می رسد که بتوانند کشتارهای جمعی آنکارا را تأیید کنند، با این وجود این همان کاری است که انجام داده اند.

در اتحاد با ترکیه، فرانسه به همکار فعال ترکیه در کشتارهای جمعی تبدیل شده است.

Thierry Meyssan

[1] “Remarks by Joe Biden at the John F. Kennedy Forum”, by Joseph R. Biden Jr., Voltaire Network, 2 October 2014.

[2] “Remarks by U.S. Treasury Under Secretary David S. Cohen on Attacking ISIL’s Financial Foundation”, David S. Cohen, Carnegie Endowment for Internationale Peace, 23 octobre 2014.

[3] Statistics of Democide : Genocide and Mass Murder Since 1900, R.J. Rummel, Transaction, 1998, p. 223-235.

[۴] جوانان- ترک یک حزب سیاسی ناسیونالیست انقلابی و اصلاح گرای عثمانی را تشکیل می دهد که رسماً به کمیته اتحاد و ترقی نامیده می شود. با اقلیت ها متحد شد و سلطان عبدالحمید دوم را سرنگون کردند. وقتی به قدرت رسید، با سیاست ناسیونالیست ترک، کشتار جمعی اقلیت ها و به ویژه ارمنه را طرح ریزی کردند.

[5] Cité in « If Democracy Fails, Try Civil War », Al Kamen, The Washington Post, 25 septembre 2005.

[6] Voir le site internet de l’Institut du Bosphore.

[7] Ancienne collaboratrice de François Mitterrand, elle devint directrice d’Areva (2001-11). Elle est actuellement présidente de la Commission sur l’innovation.

[8] Député, ancien ministre et ancien président de l’UMP.

[9] Maire de Bordeaux, ancien Premier ministre et ancien président de l'UMP, il devint ministre des Affaires étrangères au début des guerres contre la Libye et la Syrie.

[10] Ancienne collaboratrice de François Mitterrand et ancienne ministre, actuelle présidente de la Commission des Affaires étrangères de l'Assemblée nationale.

[11] Député et ancien ministre, il a été désigné pour devenir commissaire européen.

[۱۲] [کارمند عالی رتبه، دوست دیرینه فرانسوا هولاند، او امروز مشاور عمومی الیزه است

[۱۳] [دوست دیرینه فرانسوا هولاند، او امروز مدیر کل بیمه های AXA است

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۵ اکتوبر ۲۰۱۴